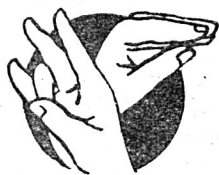

НАШЕ

РІК ВИДАННЯ 6-й
Газета виходить
щотижня

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 2 (288)

Субота, 13 січня 1973 р.

Ціна 2 коп.

ГОРИЗОНТИ ВИРІШАЛЬНОГО РОКУ П'ЯТИРІЧКИ

ВЕЛИЧНІ ПЕРСПЕКТИВИ

В повному розквіті сил вступила наша багатонаціональна Батьківщина — Союз Радянських Соціалістичних Республік — у друге півстоліття свого існування. Аналізуючи здобутки, трудящі Країни Рад прагнуть взяти нові високі рубежі, успішно втілити в життя величні накреслення XXIV з'їзду КПРС, ознаменувати третій рік п'ятирічки самовідданою працею на всіх ділянках виробництва. Волею і зусиллями радянських людей будуть зведені велетенські важкої індустрії, потужні підприємства легкої і харчової промисловості. Для дальшого розвитку усіх галузей народного господарства в нинішньому році держава асигнувала понад 86 мільярдів карбованців.

В дружній сім'ї радянських народів нових рубежів у третьому, вирішальному році п'ятирічки досягнуть трудящі нашої республіки. Індустріальне обличчя України — це каскад гідроелектростанцій на Дніпрі, заводи і шахти Донбасу, промислові велетенські Придніпров'я і Півдня, індустрія Полісся і Прикарпаття. Марка українських підприємств стоїть на літаках і тепловозах, морських суднах і автобусах, автомобілях і тракторах, на сучасних верстатах і трансформаторах, електронно-обчислювальних машинах і телевізорах.

Радянська Україна в нинішньому році — це нові, широкі горизонти розвитку народного господарства. Про це свідчать прийняті п'ятою сесією Верховної Ради УРСР Державний план розвитку народного господарства Української РСР та Державний бюджет республіки на 1973 рік, які спрямовані на дальше зростання добробуту трудящих, суспільного виробництва та підвищення його ефективності, прискорення науково-технічного прогресу і зростання продуктивності праці. На фінансування народного господарства асигнується близько шести мільярдів карбованців.

У цьому році обсяг виробни-

цтва промислової продукції порівняно з попереднім роком передбачається збільшити на п'ять процентів. Як і раніше, особливо швидко прогресуватимуть такі провідні галузі індустрії, як електроенергетика, машинобудування, хімічна і нафтохімічна, нафтопереробна та інші галузі промисловості. Високими темпами зростатиме виробництво товарів культурно-побутового призначення і господарського вжитку. Дальшого розвитку набере легка і харчова промисловість.

У третьому році дев'ятої п'ятирічки спалахнуть вогні нових електростанцій. Почнуть працювати нові агрегати на теплових станціях в Запорізькій та Дніпропетровській областях, буде введено потужності до 600 тисяч кіловат на Вуглегірській і Курахівській ДРЕС на Донеччині. В цілому ж виробництво електроенергії становитиме близько 142 мільярдів кіловат-годин.

Ювілейний рік шахтарі республіки ознаменували визначним досягненням — видали на-гора понад 200 мільйонів тонн вугілля. В нинішньому році їм належить видобути вже більше 212 мільйонів тонн палива. Дальшого розвитку наберуть нафтова і газова промисловість.

Богатирським буде і кіш сталеварів: виробництво сталі передбачається в обсязі 50,9 мільйона тонн, а прокату — 35,3 мільйона тонн. Металурги одержать новий потужний прокатний стан на ждановському заводі «Азовсталь», Новокриворізький та Інгuleцький гірничо-збагачувальні комбінати, розширять асортимент продукції, збільшать випуск найбільш економічних видів прокату, труб і метизів.

Широкі обрії відкриваються і перед машинобудівниками. Їм належить збільшити обсяг виробництва на 10,2 процента, освоїти випуск нових досконалих видів продукції, розширити номенклатуру

сільськогосподарських машин і збільшити випуск запасних частин до них. Багато уваги буде приділено розвитку засобів обчислювальної техніки, приладів контролю і регулювання технологічних процесів. Досить широкою в цьому році є також географія спорудження машинобудівних об'єктів — це, насамперед, Харків, Київ, Житомир та інші міста республіки.

Новобудови — характерна риса не лише машинобудівної галузі. Для задоволення потреб будівництва виробництво цементу становитиме 19,3 мільйона тонн, стінових матеріалів — майже 12 мільярдів штук умовної цегли, м'яких покрівельних матеріалів — 390 мільйонів квадратних метрів.

Намічено здійснити велику програму будівництва об'єктів легкої і харчової промисловості. Населення Києва та ряду інших міст уже в кінці року одержуватиме молочну продукцію з нових заводів. В республіці передбачено також істотне зростання виробництва ряду найважливіших видів продукції. Так, випуск тканин збільшиться на 13,3 процента, а трикотажних виробів — на 14 процентів.

В плані на 1973 рік намічені широкі заходи по прискоренню науково-технічного прогресу. Велика увага приділяється дальшому підвищенню рівня механізації і автоматизації виробничих процесів, технічному переозброєнню підприємств, впровадженню передової технології. Передбачається освоїти виробництво більше тисячі найменувань нових важливих видів машин, приладів, устаткування, матеріалів та інших виробів.

Величні перспективи дальшого розквіту республіки відкриваються перед трудящими України, які разом з усім радянським народом прагнуть до того, щоб нинішній рік став вирішальним роком дев'ятої п'ятирічки.

(РАТАУ)

ПЕРЕДОВИКИ П'ЯТИРІЧКИ!

По-ударному трудиться на складанні штепсельного триполюсного з'єднання робітниця Одеського учбово-виробничого підприємства № 3 В. Якимчук. Змінні завдання вона систематично виконує на 150 процентів.

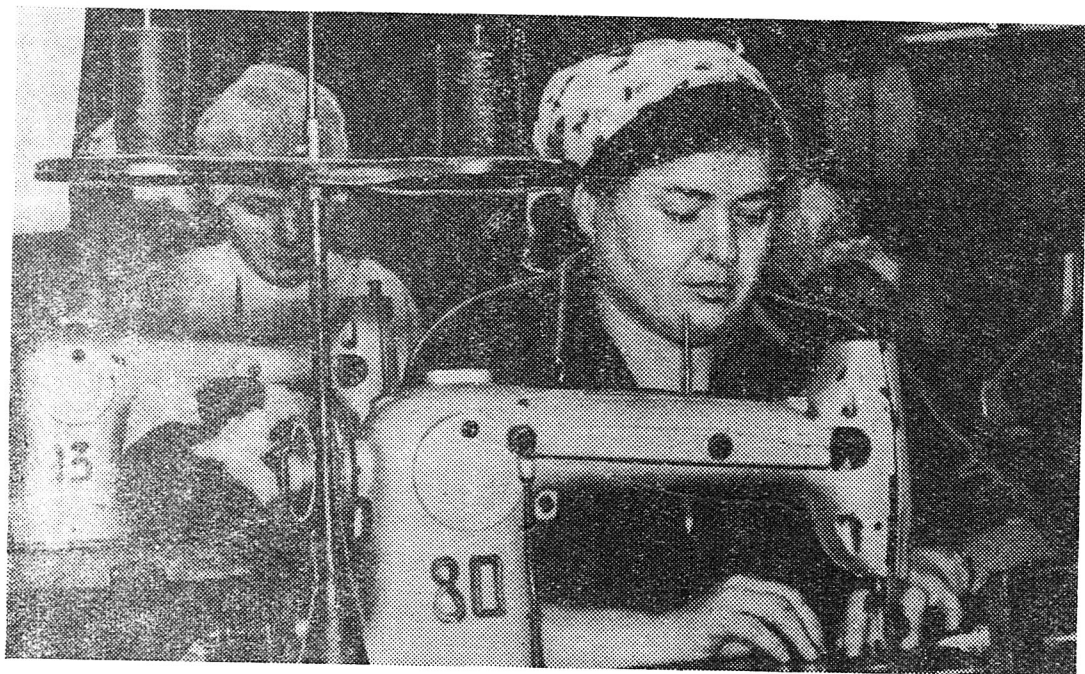
На фото: В. Якимчук за роботою.

Фото П. ВІКТОРОВА.

ХТО ПОПЕРЕДУ?

ВИКОНАННЯ ПЛАНУ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВАМИ СИСТЕМИ УТОГ ЗА 12 МІСЯЦІВ 1972 р. (в тисячах карбованців)

	План	Фактично	процент виконання
Лубенське	2165	2315	106,9
Полтавське			
№ 1	2920	3120	106,8
Дрогобицьке	990	1049	106,0
Полтавське			
№ 2	820	867	105,7
Ужгород. № 2	2564	2707	105,6
Харківське			
№ 1	1645	1731	105,2
Сумське	932	979	105,0
Київське № 3	580	609	105,0
Лебединське	600	629	104,8
Біло-			
церківське	2502	2621	104,8
Слов'янське	1284	1343	104,6
Одеське № 3	1800	1879	104,4
Єнакієвське	694	723	104,2
Артемівське	3100	3224	104,0
Львівське № 1	4350	4525,7	104,0
Київське № 1	1850	1923	103,9
Вінницьке	2135	2213	103,7
Чернівецьке	1615	1673	103,6
Київське			
дослідне	4580	4739	103,5
Запорізьке	4090	4229	103,4
Сімферопольське	1490	1541	103,4
Одеське № 2	2500	2583	103,3
Донецьке	2157	2227	103,2
Бродівське	1200	1237	103,1
Одеське № 1	752	775	103,1
Івано-			
Франківське	5637	5805	103,0
Дніпро-			
дзержинське	2515	2586	102,8
Львівське № 2	3415	3503	102,6
Ужгород. № 1	905	928	102,5
Херсонське	1820	1866	102,5
Садгирське	2238	2293	102,5
Кірово-			
градське	1414	1445	102,2
Харківське			
№ 2	5000	5108	102,2
Комунарське	1090	1113	102,1
Ворошилов-			
градське № 2	2658	2714	102,1
Ждановське	1670	1700	101,8
Миколаївське	650	662	101,8
Ровенське	764	776	101,6
Конотопське	3808	3870	101,6
Ворошилов-			
градське № 1	2060	2093	101,6
Житомирське	4005	4065	101,5
Дніпро-			
петровське	2485	2512	101,1
Черкаське	1222	1234	101,1
Кам'янець-			
Подільське	2224	2243	100,9
Чернігівське	3650	3678	100,8
ВСЬОГО:	98530	101655	103,2

З перших днів — ударні темпи! Під таким девізом розгорнулося соціалістичне змагання на Лубенському УВП за дострокове виконання виробничого плану 1973 року.

На фото: ударниця комуністичної праці Євдокія Тернова за роботою. Вже сьогодні вона працює в рахунок червня місяця.

Фото Л. ОНИХИМОВСЬКОЇ.

БІЛЬШЕ, КРАЩЕ, З МЕНШИМИ ЗАТРАТАМИ

— У минулому році колектив нашого підприємства досяг хороших трудових успіхів, але це не межа. Ми ще неповністю використовуємо свої внутрішні резерви. Сьогодні партія закликає нас активно включитися у всенародне соціалістичне змагання, зробити 1973 рік — вирішальний рік дев'ятої п'ятирічки — роком ударної праці, щоб дати країні більше продукції, кращої якості, з меншими затратами. То ж давайте своєю натхненною працею звеличимо рідну Вітчизну.

Слово для виступу надається електрику В. М. Глухоманову.

— У відповідь на турботу Комуністичної партії про добробут народу хочеться працювати ще продуктивніше. Нині трудівники нашого підприємства беруть на себе підвищені соціалістичні зобов'язання. Я теж даю слово працювати ще краще.

На трибуні майстер цеху Леонід Куліуш. Він розповів про високу трудову активність виробничників колективу, який очолює. Наприкінці свого виступу Леонід Антонович сказав:

— Ми добре усвідомлюємо, що нинішній рік — вирішальний рік п'ятирічки. Від його результатів залежатиме успішне виконання дев'ятої п'ятирічки і тому ми не пожаліємо своїх сил.

Збори трудівників Київського дослідного підприємства прийняли на 1973 рік підвищені соціалістичні зобов'язання і звернулися до всіх учбово-виробничих підприємств, до всіх трудівників нашого Товариства ще ширше розгорнути соціалістичне змагання, щоб достроково виконати завдання третього року п'ятирічки.

Повний текст соціалістичних зобов'язань і Звернення колективу трудівників Київського дослідного підприємства буде опубліковано в наступному номері «НАШОГО ЖИТТЯ».

3 В І Т ТРУДІВНИКІВ

У м. Новомосковську Дніпропетровської області відбулася нарада передовиків сільського господарства — членів УТОГ Новомосковського, Магдалинівського, Павлоградського, Петропавлівського, Межівського та Покровського районів.

З доповіддю «Підсумки соціалістичного змагання працівників сільського господарства» виступив голова Дніпропетровського обласного відділу УТОГ К. І. Бабенко.

В обговоренні доповіді взяли участь п'ятнадцять членів УТОГ. Вони рапортували про дострокове виконання завдань другого року дев'ятої п'ятирічки й запевнили, що докладуть усіх зусиль, щоб виконати п'ятирічку за чотири з половиною роки, наводили яскраві

приклади розумного використання резервів виробництва на фермах.

Голови Павлоградського міжрайвідділу УТОГ К. А. Сусорова та Межівського — Є. І. Хвостенко поділилися набутим досвідом у роботі серед глухих на селі.

Двадцятьом з п'ятидесяти передовиків сільського господарства було вручено грамоти та грошові премії.

Працівник Новомосковського міськвідділу соціального забезпечення відповів на ряд запитань про виплату, призначення та порядок оформлення пенсій колгоспникам.

Учасники художньої самодіяльності Дніпродзержинського Будинку культури глухих дали концерт.

Учасники наради ознайомилися з виставкою «Досягнення тваринництва в СРСР», яка демонструється в Новомосковському ветеринарному технікумі.

І. ЗІНЧЕНКО.

В обідню перерву буфет-їдальню Сімферопольського УВП заповнюють робітники та службовці. Тут 30 посадочних місць. Це філіал робітничої їдальні № 39. Тому обіді сюди доставляють в герметичних термосах. А потім, до приходу відвідувачів, їжу підігривають і тоді для буфетниці Ганни Чайки роботи вистачає. Вона щиро прагне всіх нагодувати, кожному допомагає підібрати страву за його смаком. Так одні, а їх біль-

ШВИДКО, ЗРУЧНО...

шість, беруть обід із трьох страв, а інші — задовольняються склянкою пастеризованого або кип'яченого молока, кефіром, ковбасними виробами тощо.

Тут бережливо ставляться до хлібо-булочних виробів.

Відвідувачі залишають буфет-їдальню задоволені.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.

ПІДСУМКИ ОГЛЯДУ

Щороку Львівський обласний відділ УТОГ проводить огляд стіннівок будинків культури, клубів, УВП. Ось і нещодавно у Львівському Будинку культури відбувся такий огляд.

У стіннінках, представлених на огляді, яскраво показано, як всі наші культурні заклади та підприємства готувалися до зустрічі ювілею — 50 річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік. В стіннінках всебічно висвітлено хід соціалістичного змагання, успіхи в культурно-виховній роботі, нове у виробництві, показано побут, відпочинок робітників.

Велику увагу надають стіннівки

й навчання робітників у школі робітничої молоді, спорту і т. п. Але разом з зображенням успіхів колективів показано у стіннінках також і недоліки. Багато стіннівок ілюстровано різноманітними фотографіями, добре оформлено.

Жюрі конкурсу очолював кореспондент газети «Львівська правда». За підсумками огляду перше місце зайняла стіннівка Львівського УВП № 1 (редактор Л. Ф. Алфімова, художник І. М. Сояк). Високої оцінки здобула стіннівка УВП-1 і на огляді, що проводився Львівським обкомом профспілки працівників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств. На цьому огляді стіннівка УВП-1 «За комуністичну працю» теж зайняла перше місце і одержала першу премію.

Г. КУРИЛАС,
голова місцевому Львівського
УВП-1.

ПОРУЧ З КНИГОЮ

Понад 10 років очолює бібліотеку Житомирського Будинку культури УТОГ І. Б. Зільбергерц. Обережно, наче великий скарб, бере в руки книгу Іда Беніомінівна. Шанує, любить вона свою роботу, видаючи їй щедрий свого серця.

Любов до книги вона прищеплює читачам. В неї багато добровільних помічників, які завжди охоче підклеять книгу, якщо вона порвалася, зроблять нову обкладинку. Серед активу бібліотеки — Віра Ткачук, Надія Пасичниченко та багато інших хлопців і дівчат, які старанно роблять підбірки літератури, складають каталоги.

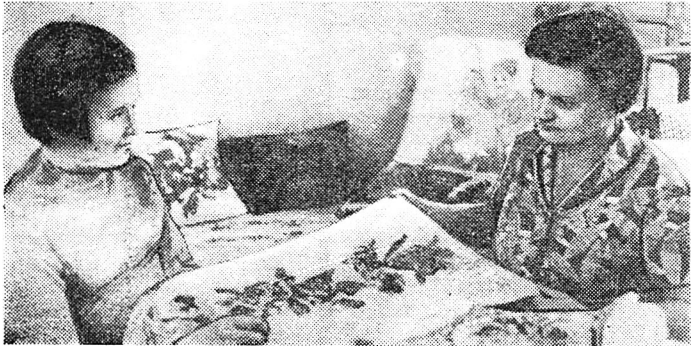
Бібліотека тримає тісний контакт з учбово-виробничим підприємством. Частою гостею буває у робітників І. Б. Зільбергерц. Під час обідньої перерви у червоному

кутку збираються трудівники навколо Іди Беніомінівни. Вона цікаво і дохідливо розповідає про нові книги, що надійшли до бібліотеки, дає поради, яку книгу прочитати. Молодим трудівникам, що вчаться, завжди запропонує тематичну розробку з того чи іншого питання.

Коли над містом опускаються сутінки, в читальному залі бібліотеки збираються читачі. Кожному хочеться розповісти про прочитане, висловити свою думку — і тов. Зільбергерц кожного вислухає, щось порадить.

Радіє, що в культзакладі люди почувають себе, як дома — затишно і звично, що книга стала для них життєвою необхідністю — справжнім другом і порадиником.

Л. КАЛІНІНА.

Кімната, в якій мешкають робітничі Вінницького УВП К. Дацькова, Ф. Грабовська, Л. Сторожук і М. Негруца, одна з найкращих у гуртожитку. Кімната приваблює затишком, чистотою.

На фото: К. Дацькова (ліворуч) і Ф. Грабовська захоплюються вишиванням.

Фото С. БЕРЕЗНЯКА.

ВІЛЬНИЙ ЧАС—КОРИСНИЙ ЧАС!

Виступаючи на XV з'їзді профспілок, Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв сказав: «Ще Маркс говорив про те, що вільний час — то мірило суспільного багатства. Але вільний час може бути дійсно суспільним багатством, коли він використовується в інтересах всебічного розвитку людини, його здібностей і тим самим для ще більшого примноження матеріального та духовного потенціалу всього суспільства. Соціалізм створив для цього всі необхідні умови, дав радянській лю-

Черевко — швей-мотористки Полтавського УВП-1. Шанувальники книги твердо знають — читання художньої літератури є невичерпним джерелом духовного збагачення історичною та культурною спадщиною свого народу.

Трудівники Кіровоградського заводу сільськогосподарського машинобудування «Червона Зірка» Раїса Кузьменко, подружжя Віра та Роман Рибчак своє дозволя віддають мистецтву хореографії. Ветерани самодіяльної сцени із захопленням виступають перед

і світогляд сприймання у них розширюється.

У кожного є своя мрія, своя велика мета у житті. Чи дійдеш ти до неї, чи ні — все це залежить від тебе самого, від твоєї наполегливості і невтомної праці. Тоді кожен день не буде прожитим марно. Ти станеш більш зібраним, цілеспрямованим і навчишся цінувати те велике багатство, яке дається всім нам — вільний час. А як ти розпорядяєшся ним?

Тест і фото І. ЩЕРБАНЮКА.

дині достатньо вільного часу для відпочинку, для підвищення освіти й загальної культури, для виховання дітей, а також для інших корисних справ».

Задумайся над цими словами. Прикинь, скільки вільного часу у твоєму розпорядженні, шановний читачу. Давай підрахуємо: два вихідні дні — це складемо третину року. Плюс відпустка. Плюс вільні вечори. Цілий океан хвилин, годин, діб. А як ти орієнтуєшся у цьому океані, до якого маяка тримаєш свій шлях?

Ось, наприклад, Володимир Курилас — маляр Львівського тепловозо-вагоноремонтного заводу. У вільну годину він озброюється «Зенітом» і фіксує на фотоплівці чарівні куточки прикарпатської природи. Крім того, він ще й провідний кіноактор самодіяльної студії «Каменярь», добрий сім'янин. А Надія Іванова та Оля

глядачами і ті щедро нагороджують танцюристів оплесками.

Життя їхнє, як і всіх, хто правильно використовує своє багатство — вільний час — насичене повнокровним духовним змістом

НОВЕ У НАВЧАННІ

ПЕРЕХІД шкіл для глухих дітей на нові програми — для вчителів нашої школи не став несподіванкою. Адже працівниками Міністерства освіти УРСР і Республіканським методичним кабінетом заздалегідь була проведена велика робота у перепідготовці вчителів, озброєнні їх новими методами навчання у вихованні глухих дітей. Так, у травні 1972 року в Харкові відбувся республіканський десятиденний семінар для вчителів підготовчих класів і заступників директорів шкіл. В червні місяці проводилися курси для вчителів мови і математики на базі Київської спецшколи-інтернату для глухих дітей. Одним словом, вчителі змогли одержати міцні теоретичні знання, примінити на практиці.

З хвилюванням чекали педагоги новий навчальний рік. Адже необхідно було знання, набуті на семінарах у навчання новими методами, примінити на практиці.

Пройшло перше півріччя 1972-1973 навчального року. І сьогодні наш педагогічний колектив переконався в ефективності нових методів навчання. Особливо добре усвідомили і опанували новими методами: вчителька підготовчого класу Кобазева Евдокія Петрівна і вчителька І класу Будзан Надія Данилівна. У них на уроках міцний зв'язок теорії з практикою, процес формування розмовної мо-

ви ввійшов органічною частиною в уроки предметної діяльності. На цих уроках вчителям було легше розпізнати певний рівень розумового розвитку, знань, з якими прийшли глухі діти до школи. Предметно-практична діяльність через ліпку, малювання і аплікацію за цей період в підготовчому класі вже дала можливість дитині розкрити себе, показати, що вона уміє, знає. В той же час предметно-практична діяльність допомогла вчителю краще зрозуміти кожного учня і зразу, з першого уроку, використати і розвивати в ньому найкраще. В процесі самої предметно-практичної діяльності уточнюється уява дітей. У них по-справді розвивається здібність аналізувати предмет, сприймати розчленовану кожну його частину, порівнювати предмети і його частини за величиною, формою, кольором і в цей же час сприймати предмети в цілому.

На уроці діти зайняті активною пізнавальною діяльністю. Складаються і нові умови взаємовідносин учителя і школярів, діяльність учня і вчителя на уроці стають тісно пов'язані. Процес навчання перетворюється в процес творчого пізнання, а не спостережливого.

На уроці предметно-практичної діяльності діти працюють і непомітно для себе, в процесі діяльності, оволодівають знаннями, за-

своюють поняття і слова, що їх висловлюють. Наприклад, урок в підготовчому класі на тему: «Ліпка слона». Проводить вчителька Кобазева Евдокія Петрівна.

До уроку вчителька підготувала карточки з інструкціями, за якими буде йти робота. Урок почався з повторення по картинці назв частин тіла слона. Тут працює «маленький учитель», функції якого від першої дитини послідовно переходять до другої, до третьої і т. д.

По виклику, діти підходять до столу, знаходять потрібну інструкцію і повідомляють про це клас. Вони весь час працюють, а вчителька направляє їх діяльність, контролює роботу та якість виконання. Виконавши роботи, діти записують в зошити зроблене на уроці.

Таким чином, на кожному уроці діти вчаться мислити, міркувати, порівнювати. Діти вчаться «переносити» знання з першого уроку на другий і цьому вчаться з перших днів перебування в школі.

Отже, глибоко проаналізувавши уроки в підготовчому і I класах з предметно-практичної діяльності, можна сміливо сказати, що діяльність учнів на уроках — живе джерело знань. Тому всім вчителям спецшкол необхідно поглиблювати, удосконалювати нові форми і методи навчання з предметно-практичної діяльності.

З. ДЕРКАЧ,
заступник директора Калуської
спецшколи-інтернату.
Івано-Франківської обл.

З ПЕРШОГО ДНЯ —

Початок року — це завжди підсумок прожитого, зробленого і погляд у майбутнє. В ці дні визначаються головні завдання на найближчі дванадцять місяців. Виробляється, так би мовити, стратегія і тактика року, що і як зробити всім разом, кожному зокрема.

Торік Садгирське учбово-виробниче підприємство на десять днів раніше строку завершило річний план по випуску продукції. Понад завдання додатково реалізовано галантерейних виробів на 35 тисяч карбованців. В минулому році одержано понадпланових нагороджень 61 тисячу карбованців, продуктивність праці зросла на 4 проценти. Крім цього, на підприємстві заощаджено сировини і матеріалів на 7,5 тисячі карбованців.

За високої трудові показники, досягнуті в соціалістичному змаганні на честь 50-річчя утворення СРСР, колектив нашого УВП нагороджений Почесною грамотою Центрального Комітету КП України, Президії Верховної Ради УРСР, Ради Міністрів УРСР та Укрпрофради.

Цю нагороду колектив трудівників учбово-виробничого підприємства сприйняв як аванс на майбутнє.

Третій рік дев'ятої п'ятирічки наша партія і радянський народ називають вирішальним. Велике і відповідальне завдання, що стоїть нині перед трудівниками УВП, вимагає повної віддачі, щоб не тільки виконати річний план, але й створити певний запас на майбутнє.

«Треба організувати справу так, щоб боротьба за високу продуктивність праці, за найкращі показники, за високу якість продукції

стала всенародною справою, — говорив тов. Л. І. Брежнев у доповіді про п'ятидесятиріччя СРСР. — Ми звертаємося до трудящих міста і села і говоримо прямо: виконання плану 1973 року у ваших руках, товариші!»

УДАРНІ ТЕМПИ

Відповідаючи на заклик партії, садгирці активно включилися в соціалістичне змагання за нові успіхи у своїй роботі. В соціалістичних зобов'язаннях, що прийняв колектив нашого УВП на 1973 рік, відображені головні вимоги п'ятирічки: підвищувати ефективність виробництва, повсякденно турбуватися про підвищення якості продукції, суворо дотримуватися режиму економії.

Так, трудівники нашого УВП вирішили завершити річний виробничий план до 28 грудня 1973 року і понад завдання додатково реалізувати готової продукції на 20 тисяч карбованців. Крім цього, за рахунок зниження собівартості галантерейних виробів одержати понадпланового прибутку 10 тисяч карбованців.

З перших же днів січня на підприємстві по-справжньому розгорнули ударну працю за успішне виконання взятих соціалістичних зобов'язань. Зразки самовідданої праці плетільниці Зінаїди Біленької, Ольги Цуркан, Флорії Попеску, Мирослави Урсук, які в середньому щодня виконують норми виробітку на 128—130 процентів, підхопили трудівники інших дільниць.

Наслідуючи приклад передовиків виробництва, значно підвищи-

ли свою трудову активність мотальники Василь Мороз, Калина Кравцова, Ольга Бугай; пакувальники: Софія Сікач, Любов Урсук, Ганна Вакарчук та багато інших.

Безперервну роботу плетільних агрегатів та іншого устаткування забезпечують слюсар Степан Любчинський, токарь Володимир Куги-

рівський, електрик Едуард Кривотульський та інші.

Нещодавно в газетах опубліковано постанову Центрального Комітету КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про розгортання Всесоюзного соціалістичного змагання працівників промисловості, будівництва і транспорту за дострокове виконання народногосподарського плану на 1973 рік».

Цей політичний документ викликав у колективі УВП загальне патріотичне піднесення. Трудівники підприємства усвідомлюють, що нинішній рік — вирішальний рік п'ятирічки від результатів якого залежатиме успішне виконання дев'ятого п'ятирічного плану.

Партійна та профспілкова організації Садгирського УВП, глибоко роз'яснюючи трудівникам завдання соціалістичного змагання на сучасному етапі, прагнуть мобілізувати їх сили на розв'язання відповідальних завдань по збільшенню випуску та підвищенню якості продукції, щоб кожен трудовий колектив працював з повним напруженням сил — сьогодні і завтра краще, ніж учора.

Д. ЄРМАКОВ,
секретар парторганізації
Садгирського УВП.

Висока напруга

Колектив Київського учбово-виробничого підприємства № 3 ще 22 грудня минулого року рапортував про дострокове завершення річної виробничої програми. У ювілейному році трудівники підприємства досягли підвищення продуктивності праці на 6,3 процента, зниження собівартості продукції на 6,6 процента, що дало економію коштів по затратах виробництва на суму 28 тисяч карбованців. Успішно виконані взяті соціалістичні зобов'язання.

Дружно й організовано почали виробничники третій — вирішальний рік п'ятирічки, сповнені рішучості закріпити ритм ювілейного змагання. Напружена праця кипить у відділках друку й художніх виробів. Передові робітники відзначили перші дні нового року перевиконанням виробничих завдань. Це, в першу чергу, ударники комуністичної праці: В. Рибачук, Л. Пироженко, О. Левченко, Г. Воликова, П. Коробко, А. Шпак, Л. Козлова, Н. Литвиненко, Г. Коваленко, В. Жук, П. Богдан, Л. Зубець, Т. Хоменко, Н. Олещенко та багато інших. Вони викону-

ють денні норми виробітку на 120-130 процентів.

Ударну трудову вахту несуть комуністи і комсомольці підприємства. Вони взяли на себе в цьому році підвищені соціалістичні зобов'язання. Кожен з них бореться за великий неоцінений резерв — економічне використання кожної хвилини робочого часу, правильну організацію трудового циклу.

Проводиться роз'яснювальна робота Постанови ЦК КПРС та Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про розгортання Всесоюзного соціалістичного змагання працівників промисловості, будівництва і транспорту за дострокове виконання народногосподарського плану на 1973 рік».

Кожний працівник підприємства розуміє, що від його конкретного внеску, від його творчої активності залежить успіх виконання взятих соціалістичних зобов'язань на 1973 рік — вирішальний рік п'ятирічки.

О. ЛЕЩИНСЬКА,
старший майстер відділку
Київського УВП-3.

Велике трудове піднесення викликала в колективі трудівників Житомирського УВП постанови ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання соціалістичного змагання за дострокове виконання завдань третього року п'ятирічки.

На фото: швея В. Комар (крайня праворуч) знайомить своїх подруг по роботі Н. Докійчук, М. Алексієнко та В. Галко з текстом постанови.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

В об'єктиві—безгосподарність

Тривожного листа надіслав до редакції член групи народного контролю Київського УВП-1 М. М. Нагорний. Зокрема, він сповіщає про невідповідність виробничих приміщень до роботи у зимових умовах, недбале зберігання нового устаткування, яке починає надходити для монтажу у нових цехах підприємства, невинуваті прості робітники тощо.

І от ми на підприємстві, М. М. Нагорний став нашим експертним по безгосподарності.

Ми побачили розкидані по різних закутках просто неба справні електромотори. У шліфувальному цеху несправна вентиляційна система, розбитий аптечний шкафчик. У душевій відсутня гаряча вода, несправні крани. В умивальній кімнаті на стінах відбитки брудних пальців та проламані раковини. Отак-то тут бережеться народне добро.

Чому ж так трапилося, що виховання у робітників свідомості бережливого ставлення до народного добра пустило на самоплив?

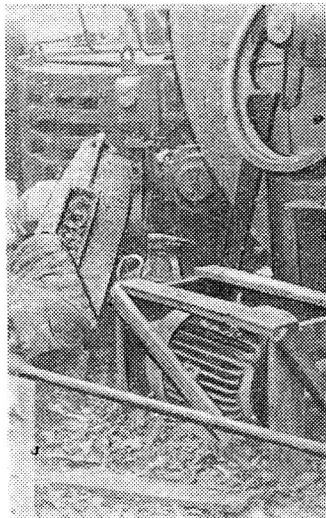
Зanedбаність виховної роботи чутливо позначається на економіці підприємства — виникають прості робітники, бо вийшло з ладу устаткування, оснастка, несвоєчасно постачається у цехи матеріал.

Але адміністрація УВП прагне будь-що довести, що, мовляв, будують нове приміщення виробничого корпусу УВП і там одним махом будуть усунені всі вищезгадані незручності.

Але поки-що робота всього колективу УВП йде у старих приміщеннях і замовники чекають продукції. То чому ж адміністрація, партійна та громадські організації УВП самоусунулися від турбот про здоров'я робітників?

До речі, фотоілюстрації, які надруковані нижче, самі красномовно свідчать про безгосподарність. Так, на фото ліворуч у яскравому світлі електричних ламп, добре видно потріскану та побиту штукатурку. Від цього до приміщення травильного відділення дмуть протяги. А це вже виробничої травми, невиходу на роботу робітників.

На другому фото просто неба мокнуть та вкриваються іржею потужні вентилятори та електромотори. Само собою виникає питання: невже так важко було зробити поточний ремонт виробничих приміщень, накрити від негоди дорожчине устаткування та обладнання?

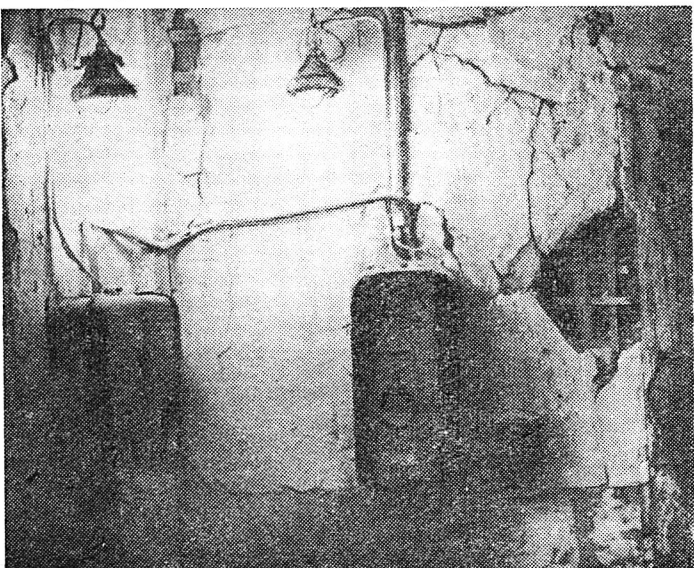

Ржавіють просто неба механізми...

Дивує також і те, чому на підприємстві не діє народний контроль? Очевидно, голова групи народного контролю, заступник директора по виховній роботі тов. А. Козаченко самоусунувся від своїх обов'язків. А от ветеранові підприємства, членові групи народного контролю, травильникові М. М. Нагорному боляче споглядати таку безгосподарність. І свідомий робітник вірно зробив, звернувши увагу громадськості на вищезгадані неподоби.

М. ПЕТРЕНКО,
заступник начальника виробничого відділу ЦП УТОГ.

І. ЩЕРБАНЮК,
фотокореспондент газети «Наше життя».

Крізь цей отвір в стіні постійно дмуть протяги.

Пошук триває

Влітку позаминулого року, коли Чернівецьке УВП переїхало в новоспоруджене приміщення, перед його керівниками постало питання: що робити? Поки будівельники зводили стіни, застарілі проекти, зросло саме підприємство і тепер багато що не відповідало вимогам виробництва.

Вирішили звернутися за допомогою до раціоналізаторів. Рада первинної організації товариства винахідників разом з адміністрацією підприємства склали перелік тем так званих «вузьких» виробничих місць й оголосили конкурс на кращу пропозицію. Для переможців було встановлено три премії.

Розпочалися пошуки. З 32 пропозицій, що надійшли протягом року, 28 було впроваджено у виробництво. Це дало економічний ефект 8 тисяч 600 карбованців.

Торік творча думка раціоналізаторів та винахідників УВП запрацювала з новою силою.

На каландрі фарбувальної дільниці працювало два робітники. Один з них — Іван Корнійович Шокун сконструював нескладний пристрій. Коли його впровадили, то один каландрувальник почав справлятися з обсягом тієї роботи, яку виконували раніше два чоловіки. Це заощадило 1240 карбованців за рік.

Довгий час котельня УВП не забезпечувала фарбувальну дільницю потрібною кількістю пари. Це стримувало виробничий процес. Механік підприємства М. М. Лейфман вирішив вище підняти паливники, тобто ближче до дна котла і надходження кількості пари на фарбувальну дільницю збільшилося.

Або ось ще такий приклад. За проектом малу насосну станцію, що повинна була відкачувати води фарбувальної дільниці, передбачалося обладнати дорогим ус-

таткуванням зі складним управлінням і обслуговуванням. Слюсар Михайло Мафтічук вирішив спростити всю схему роботи насосної станції. Це заощадило за рік 9 тисяч 843 карбованців з фонду заробітної плати.

На Чернівецькому УВП немає такої дільниці, де б новатори технічного прогресу не залишили свого сліду. Так, на мотальній дільниці наладки Володимир Лучинкін та Денис Москалюк запропонували й виготовили крани для зберігання парафінованих шайб. Це полегшило умови праці і підвищило культуру виробництва.

Чимало пропозицій спрямованих на поліпшення умов праці і покращення техніки безпеки впроваджено у швейному цеху.

У минулому році від наших раціоналізаторів надійшло 26 пропозицій, — розповідає голова ради первинної організації товариства винахідників, інженер по НОП В. Кормуш. — Всі вони розглянуті і впроваджені у виробництво, що дало можливість заощадити близько 13 тисяч карбованців за рік. Серед кращих раціоналізаторів нашого УВП — токарь Володимир Бабій, електрик Олександр Хлисту, слюсарі Павло Верменчук і Лазар Кончуленко та інші.

Розпочався третій рік п'ятирічки. Раціоналізатори і винахідники Чернівецького УВП продовжують творчі пошуки, щоб зробити вагомий внесок у дострокове виконання завдань вирішального року п'ятирічки.

Б. ПЕТРЕНКО.

Субота, 13 січня 1973 р.

Нещодавно на Одеській кіностудії художніх фільмів закінчено роботу над фільмом «Юлька». Життя, навчання і праця учнів професійно-технічного училища, будівельників складають зміст цього фільму.

На роль головної героїні фільму «Юлька» була запрошена юна артистка (їй 18 років) Ірина Варлей. У 1970 році вона закінчила 10 класів середньої школи.

В інших ролях: Віктор Царьков, Сергій Проханов, Тетяна Куліш, Раїса Недашківська, Майя Менглет, Юрій Пузирьов та інші.

Е. ЛІСОВА.

ТЕОРІЯ — ПРАКТИЦІ

„ФОТОВОЛЬТ“ — ТЕПЛО І СВІТЛО

Група радянських електротехніків і фізико-хіміків, очолювана членом-кореспондентом Академії наук СРСР М. С. Лидоренком, створила нову ефективну установку для прямого перетворення сонячної енергії в електричну. Названо її «Фотовольтом».

Причина високої ефективності «Фотовольта» — в компактному упакованні фотоперетворювачів. Перебувають вони в чарунках, у кожній змонтовано по 250 фотоеlementів. Укладанням елементів займаються високопродуктивні машини.

«Фотовольт» працює за звичайною схемою: невелике параболічне дзеркало концентрує сонячні промені, скеровує їх на фотоеlementи, і установка дає струм. Потужність «Фотовольта» залежить від розмірів. Є десятиватні установки — для живлення радіоприймачів, телевізорів, побутових електроприладів. Їх вага — чотири кілограми. Більш потужний «Фотовольт» К-110 — з десятиметровим дзеркалом призначено для постачання електроенергії опріснювальним установкам.

У Тбіліському науково-дослідному інституті онкології можна побачити кролів і мавп, які поодиночки чи зібравшись у гурт курять цигарки і сигарети різних сортів. То не цирковий трюк. Курити шкідливо — це знають усі. Але проблема має чимало нез'ясованих аспектів. Як впливають деякі компоненти тютюнового диму на організм, які з них стимулюють утворення злоякісної пухлини, які зміни відбуваються у дихальних шляхах курців? Як зав-

ЗВІРІ — КУРЦІ

жди, відповісти на ці питання вченим допомагають дослідні тварини.

Цікаво, що ставлення кролів і мавп до куріння майже нічим не відрізняється від людського. Спочатку тютюн їм явно не до смаку, але згодом з'являється шкідлива звичка. Кролі — курці з п'ятирічним стажем (є в інституті і такі) дуже непокояться, коли своєчасно не одержують курево.

З УСІХ КОНТИНЕНТІВ

ШТУЧНЕ СЕРЦЕ

У державному науково-дослідному інституті охорони здоров'я у Вашингтоні створено штучне серце, що працює на атомній енергії. Його багато разів випробовували на телятах. Учені сподіваються, що через три-чотири роки таке штучне серце почне слугувати і людині.

НА ВИПАДОК ПОЖЕЖИ

Цей прилад, що штучно вмонтований на долоні, — сирена. Її вага — 160 грамів. Сирену розробили і сконструювали японські спеціалісти — для магазинів, готелів, кафе, ресторанів. Термoelement, вмонтований у прилад, реагує на вогонь і дим і вчасно попереджає про пожежу.

ВЕРТОЛІТ — ПОЖЕЖНИК

Спеціальні вертольоти, сконструйовані в Австрії, тепер постійно курсуватимуть під час автомобільних гонок уздовж усієї траси, аби швидко надати допомогу у разі аварії. Горизонтальним гвинтом вертоліт збиває пил, спрямовує прохолодне повітря на водія.

ЗИМОВИЙ РАНОК.

Фотоетюд О. Степанюка.

Спортивний тиждень

Товариська зустріч

Нещодавно у Донецьку, на стадіоні «Зеніт», відбувся цікавий матч, який зібрав багато болельників.

На полі зустрілися давні суперники — команда ВТОГ (м. Ростов на Дону) і УТОГ (м. Донецьк). Справжня дружба зв'язує футболістів цих команд. Діляться спортивним досвідом, допомагають один одному удосконалювати майстерність.

Любителі популярного виду спорту мали змогу подивитися цікаву, напружену гру, в якій на цей раз, з рахунком 1:0 перемогли ростовчани.

В. КЕЙДУН,
тренер футбольної команди
УТОГ м. Донецька.

У Житомирському спортивному клубі нашого Товариства «Геркулес» відбувся традиційний спортивний «вогник».

На вечір завітали провідні спортсмени Житомирщини. Під час урочистої частини кращим спортсменам було вручено грамоти та цінні подарунки, потім бу-

Спортивний „вогник“

ли проведені жартівливі показові ігри.

Учасники «вогника» з великим задоволенням взяли участь у конкурсах: «Ану, хлопці», «Ану, дівчата».

Т. ГАРКАВЕНКО.

Кандидати до збірної

ликим успіхом виступив нещодавно В. Рухледев і на першому відкритому чемпіонаті з самбо, де завоював срібну медаль.

Чемпіон світу з вільної та класичної боротьби серед глухих, майстер спорту з м. Миколаєва В. Панич успішно захистив честь нашої країни на міжнародній зустрічі в Ірані.

Т. МАМЧУР.

Шлях олімпійця

Миколу Васильєва приваблював спорт з дитинства. Хлопчику подобалося все. І що цікаво, чим би не почав він серйозно займатися, все давало позитивні результати. Так, навчаючись в школі для слабобудуючих дітей в Феодосії, Микола в 11 років стає чемпіоном школи з шахів. Входить до складу збірної школи з футболу, волейболу. Вчителька математики Катерина Олексіївна часто говорила:

— Здібний ти, Миколо! Але за все берешся і нічого не доводиш до кінця. Дисципліни в тебе малувато. Виховуй характер — в житті знадобиться!

Після закінчення школи у 1962 році М. Васильєв їде вчитися до Запорізького учбово-виробничого підприємства. На УВП здобув спеціальність токаря. Почав працювати й систематично тренувався з баскетболу, захоплювався театром, танцював, брав участь в драмгуртку. Ніяк не міг вибрати остаточно, що для нього головніше — спорт, чи театр.

Під час роботи на УВП Микола робить перші кроки у спорті, які дають йому вже деякі результати. Так, він успішно виступає на обласних змаганнях з баскетболу. Йому присвоєно II спортивний розряд з цього виду спорту. Легкою атлетикою хлопець не захоплюється. Можна сказати, у легку атлетику його привів випадок. У 1966 році проводилися обласні змагання з легкої атлетики. Миколу, який не мав підготовки й не тренувався, запросили взяти участь у змаганні. І зовсім несподівано для себе хлопець зайняв I місце й виконав III розряд в бігу на довгу дистанцію.

Легкоатлетичні дані М. Васильєва були підмічені тренерами. Йому запропонували взяти участь у республіканських змаганнях. Стадіон був далеко й Микола вирішив готуватися до змагання самостійно за допомогою методичної літератури. Щоденні тренування дали великий результат, на першості України серед глухих він зайняв I місце в бігу на 5000 і на 1500 метрів. Перемога у цих змаганнях була високим здобутком молодого легкоатлета. Адже на них він переміг Олімпійського чемпіона 1957 року в Мілані Миколу Здота. Глядачі стадіону були у захваті, коли на останніх хвилинах М. Васильєв здобув у напруженій боротьбі перемогу.

Звичайно, був не тільки успіх — були й прикрі поразки. В 1966 році, виступаючи на Всесоюзних змаганнях серед глухих, Микола програв знаменитим легкоатлетам, олімпійським чемпіонам — москвичам О. Бойцову, Дворникову. Потім, аналізуючи хід змагань, пригадав, як спокійно стартували й фінішували видатні спортсмени, як впевнено йшли вперед. Зрозумів, що у спорті неабияку роль відіграє впевненість в собі, воля до перемоги.

Дні були заповнені: з ранку — робота, ввечері — тренування, піс-

ля них — книги. Микола наполегливо вчився, готувався до вступу в інститут. Рік пройшов непомітно. Екзамен були успішно складені. І ось М. Васильєв студент I курсу Київського педагогічного інституту, дефектологічного факультету.

У 1968 році Микола взяв участь у республіканських змаганнях УТОГ й став переможцем у 3-х видах бігу на дистанції 800, 1500, 5000 тисяч метрів. В цьому ж році на першості Союзу в м. Одесі виборов I місце в бігу на

ним словом, займав на Олімпійських іграх друге місце, став срібним призером. Не було ще досвіду, адже ніколи не брав участі у міжнародних змаганнях.

Швидко спливає час. З 1969 по 1972 рік М. Васильєв чемпіон України серед членів УТОГ з легкої атлетики, який у 1972 році виконав норму кандидата у майстри спорту. А нещодавно, в жовтні, в Ужгороді на змаганнях з марофонського бігу — самому складному виду легкої атлетики — на дистанції 42 кілометри 195 метрів він пробіг по графіку майстра спорту. Здавалося, перемога близька, але коли до фінішу було, як кажуть, два кроки, сили залишили його. Микола зійшов з дистанції. Було прикро до сліз. Перемога була так близько. Але вчасно не зумів розподілити сили, і ось поразка.

І все ж спортсмен вірив в себе. І в цьому йому допоміг заслужений тренер України Іван Михайлович Токар. Той самий, який виховав срібного Олімпійського призера Євгена Аржанова, відомого спортсмена, майстра спорту Віктора Кудинського.

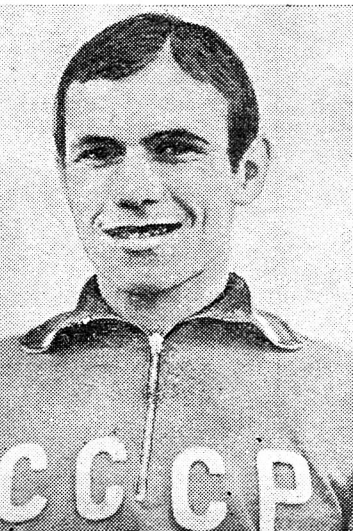
5 грудня в Ашхабаді відбулися Всесоюзні змагання з марофонського бігу, присвячені 50-річчю утворення Союзу РСР серед чулхих, в яких взяло участь 280 спортсменів. Маючи глибокий досвід виступу на змаганнях в Ужгороді, Микола зумів вірно розподілити сили. Вчасно вклинився в основну групу. Бігуни розтягнулися по всій дистанції. М. Васильєв біг легко, не відчуваючи стомленості. Але, коли подолав 25 кілометрів, дала знати про себе біль в нозі. Біль зростає, він почав відставати від основної групи спортсменів. Почув, що вже не може бігти. Майнула думка: зійти з дистанції. Та він заглушив її в собі. Поступово забув про біль, продовжував бігти. Це була мужня боротьба з часом й відстанню. Це був справжній спортивний подвиг.

1972 рік став знаменним для майстра спорту з легкої атлетики не тільки спортивними досягненнями. В цьому році Микола Васильєв закінчив інститут. Сподівається працювати викладачем фізкультури у школі.

Через 7 місяців в Швеції, в Мальме, відбудуться XII Міжнародні ігри глухих. Серед кандидатів на Олімпійські ігри й майстер спорту з легкої атлетики Микола Васильєв.

Т. ПРОХОРЧУК.

Редактор О. БОРИМЧУК.

На фото: М. Васильєв.

1500 метрів. Після цього його було зараховано до збірної олімпійської команди СРСР, яка мала вийти на XI Міжнародні ігри глухих до Югославії у Белград. Участь у таких відповідальних змаганнях хвилювала Миколу. А тут ще травма, яку одержав на тренуванні — напередодні змагань. Спортсмен був у розпачі. Але товариші по команді підтримали хлопця, допомогли повірити в себе. Микола Васильєв згадає:

— Як сьогодні пам'ятаю, був чудовий сонячний день, а я не бачив нічого. Вийшов на старт, ноги тремтять. Здається не зроблю і кроку. Змагання розпочалися. Спочатку біг на дистанцію 3 тисячі метрів з перепонами. Суперник поляк Коту — досвідчений, відомий легкоатлет. Біжить прямо за моєю спиною. Затримую біг, а він уперед не виходить — сили зберігає. Зрозумів я його тактику. Й собі «на вус», як кажуть, мотаю. Але поляк схитрував. Ривок на фініші. А в мене нога болить. Так і прийшов другим. На дистанцію 10 тисяч метрів вийшов спокійно. Прийшов теж другим після польського спортсмена Вробеля. Од-

Наша адрерса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правления Украинского общества глухих.